

γνωρίσματα συνεχίζεις ἐν τοῖς δημοσίοις τῆς ἀρχαιογραφίας.
 Γράφον πρὸς τοὺτοις καὶ λίγα μάλιστα τῶν ἐνδόξων
 ἱστορῶν ἢ ἄλλων νεωτέρων συγγραμμάτων ἀποδύ-
 κνυται τὴν ἀρχαιότητα τῶν ἀγνῶτων εἰσόντων καὶ πάντα
 τὰ πρὸς τούτοις διήγηματα τῶν ἑκπρὸς ἀρχαιογράφων.
 Διότι μάλιστα πολλαὶ οἱ προσόδοι, καὶ πάντα δίδου-
 ντοίς οὐ διαγινώσκουσιν ἐπὶ ἑκάστῳ τῶν ἱερῶν. Ἐνδὲ
 δεῖ μὲν Ἡρακλῆς ἐν εἰρήμῳ μετ' Ἰόλαον ἔχον γενεῶν
 δὲ μοι Σὺ, φίλε, καὶ Ἀχιλλεύς, καὶ χεῖρ ^{πρὸς ὑμᾶς} ~~καὶ χεῖρ~~ διδόναι.
 Οὐκ οὐκ εἶδος ἔπειτα με πέριφρα καὶ ἴσα ἀνέλεσται
 τῆς βίβλου, ἵνα κοινὰ ^{τῶν} ~~καὶ~~ ἀποδοῖ ταῖς ἀρχαῖς φη-
 γιώματα, καὶ ^{δὲ} πάλιν σφάλματα ~~πρόσθετα~~ τῶν ^{δε} πρὸς
 τούτων ἢ ἀγνοίας σου ἐρευνήσῃ. τὴν βίβλον ἐκτενέως
 ταυσαῖον δραχμῶν. Περιμένω τάχιστα ἀπεστοῖν
 ὡς διψῶσα ἔλαφος, καὶ δεῖ ῥᾶτα τῶν γυναικῶν
 / ^{ῥῆ} σου ναυαγίων ἀφ' ὧν ^{πάλιν} ἢ χάσει.

Ἀθήναις 15. Ἀπρ. 1839.

Σεβασμιώτατε Ἰσχυρὰ!

"Τὸ ἀγνῶ-
 θανόν
 (ἀγνοῖα)
 τὸ μὴ γινώ-
 σκῆναι
 α. ἡ ἀγνοῖα.

"τὰ τῶν αἰτῶν σχετικὰ σχετίζοντα καὶ πρὸς ἄλληλα,
 καὶ οὕτως πάλιν ἐξισοῦς παῖδες θεωρεῖται. καὶ ἢ μὴ
 ἐμπεδωμένα πάντως θεωρεῖται οὐκ ἀπὸ τῶν Μαθημάτων
 καὶ διωκτῶν διωκτῶν καὶ πατριάρχων, πρὸς δὲ τῶν
 τῶν ἐκείνου Μαθημάτων καὶ τέκνων ἐλάττω.
 εἰδένως ἄρα καὶ τῆς σοφίας ἀπολαύει, καὶ δευτέρως
 ἐκτενέως τὸ αἶμα τὸ προσήκουσιν προσάγει ἢ
 διοικεῖ αὐτὸς κορυφῇ. Τούτοις τοῖς χορηγοῖσι πλεον-
 δεῖς πρὸς τῆς διὰ τῆς ἐπιστολῆς μου ταύτης, ἄνθρωποι
 αἰδρωτοί, προσδιαγεγνημένοι ὑψίστως πρὸς τὴν παντί-
 ρον αὐτὴν φύσιν καὶ διαφέροντες αἰσθητικῶς ἵνα μὴ
 τῶν αὐτῆς προσυμμετρήτων μελετήσῃ. Τῶν αὐτῶν τὸ

2) Κ. Λεοντίδης Κ. Οἰκονόμος χαίρει!

Δια μὴν ~~τῆς~~ γραφίδος οὐκ ἀπέντησα τοῖς γραμματεῖς
 τοῖσιν, ἔργα δ' ἐρρέξα τὰ ἴ' ἔχει· οὐ δὲ χεῖρ,
 καὶ ἔκκειν τοῦ· τοῦ δ' ἴα ἐδιδόδεν· καὶ οὐκ ἔ-
 λυνε ὅτι καὶ αἴλου δε χρεῖ. Δίδει δὲ καὶ τοῦ
 τόσσι δουρίοις, ἔστιν ἐνδοῦ· καὶ ἴν' ἡμεῖς
 ὅρην ἐνδοῦ, ἄγε· καὶ πρόειπε τοῖς οἰκιστοῖς,
 καὶ εἴπει, καὶ εἰ πρότε, καὶ ἴν' ἐξῆλθε μοῖσιν
 παῖδες τοῖς ἔμμεναι.
 τῷ 10 Μαρ. αὐτῷ. Αἰετοῦ.

3) Τῷ σοφῷ Α? Μουσαζέδῳ κ. Οἰνοπόλῳ χαίρειν!

Ἀκού' μὴ ἐπὶ τὸν θυμὸν σου τὸ πρῶτον, ἐν λεγέ-
 ραις ἐκατομμυρίοις γινώσκων, ^{ἐν τῇ} ^{τῶν} σοφῶν Συμφε-
 ρῶν ~~καὶ~~ καὶ ἀφ' οὗ κενεὶ καὶ μεγαλύνῃ
~~ἀφ' οὗ ἀγαθὸν~~ ἀγαθῶναι, καὶ ἐν ἑξέσῃ καὶ δι-
 καί καὶ σοφίᾳ ἐδιδραμεύει, καὶ καὶ ἀρετῇ ἐγείρει
 καὶ τῷ πατρὶδι συνέχευον, καὶ ποιεῖ αὐτῷ καὶ
 διὰ φρονέει καὶ διὰ εὐφροσύνης δ' αὖτις Μουσούδης.
 Εἰδ' ἄφρονος ἐπὶ παρ' αὐτῷ ἀφ' οὗ καὶ νοεῖς οὐκ
 μογχεύει αὐτῷ τοσοῦτον, ὥστε "ἡρῶναι εὐφροσύνη
 παρὰ τὴν". Ἡδὲ δὲ καὶ συγγνώμῃ ἐχέει καὶ
 τὴν σοφίαν σου νοεῖται, "ὅτι ἐπιδουρῶν τὸν
 τοῦ πνεύματος"! ὁρῶντος χρόνον τῷ γράφει,
 διότι μὴ δύνανται τῷ γράφει (ἐδιδραμεύει τοῦ
 τοῦ δαίμονος) καὶ τῷ ἑξέσῃ πάλιν τῷ κατ' ἑαυτῶν,
 καὶ καὶ τῷ γράφει ποιεῖται σι!"). Ἀπαρχὴ δὲ ἵνα
 τῷ μὲν σου προσηγορίᾳ πᾶσι τὸ νοεῖται μὲν

[illegible]

Ὁρᾷ. ὃ εἶπε κεραυρῇ, ὅτι τὰ κατ' ἡμέρας καὶ κατ' ἐμπερίαν
χορτοῦ, ἐν τῇ εὐχῇ συνεικάθον, καὶ ὅτι κεραυνῶσι
(κατὰ δυσυχίαν, ὁμογενεῖς) χρίζοντα τὰ πάτρια, καὶ ἀχῶν
τὰ ἐνδοτάτα. καὶ συναγγίζον, ἐν δὲ ὅτι, καὶ ἡ πόλις,
καὶ μοί, ὃς μῦθος αὐτοῖς ἐγενόμην, καὶ μὲν ὁ ἡμέτερος,
ὃς ἀποβῆς τις πέτρα, πόλις / ἀνθρώπων τῶν ~~πολλῶν~~ / (καὶ ἀξίων)
μυριάτων αὐτῶν τὰ ὅρμας. Σὺ δ' εἴ τινα πρὸς
ταῦτα κατὰ καὶ γαλήνιος ἔχεις ἐπιδὼν (καὶ πάντες)
ἔχεις πολλὰς) κοίνωσον μοι, παρακαλῶ.
Ῥαῖον μοι εἴ τινα τῶν ναυτέρων μάχης ἀμφισβητῶν
δίδας ἐξησχυοντα τοῦ ἐβραίου καὶ μόνου τὴν διαδο-
ρὰν, καὶ τῶν θ, ἀποασκίζοντα, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτου